

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK

z dnia 2018 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu nr 1 – Centrum.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.¹⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ulicy położonej w Białymstoku na osiedlu nr 1 – Centrum, w obrębie nr 11– Śródmieście, obejmującej części działek o numerach geodezyjnych: 213/14 i 214, oznaczonej kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Samuela Pisara**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

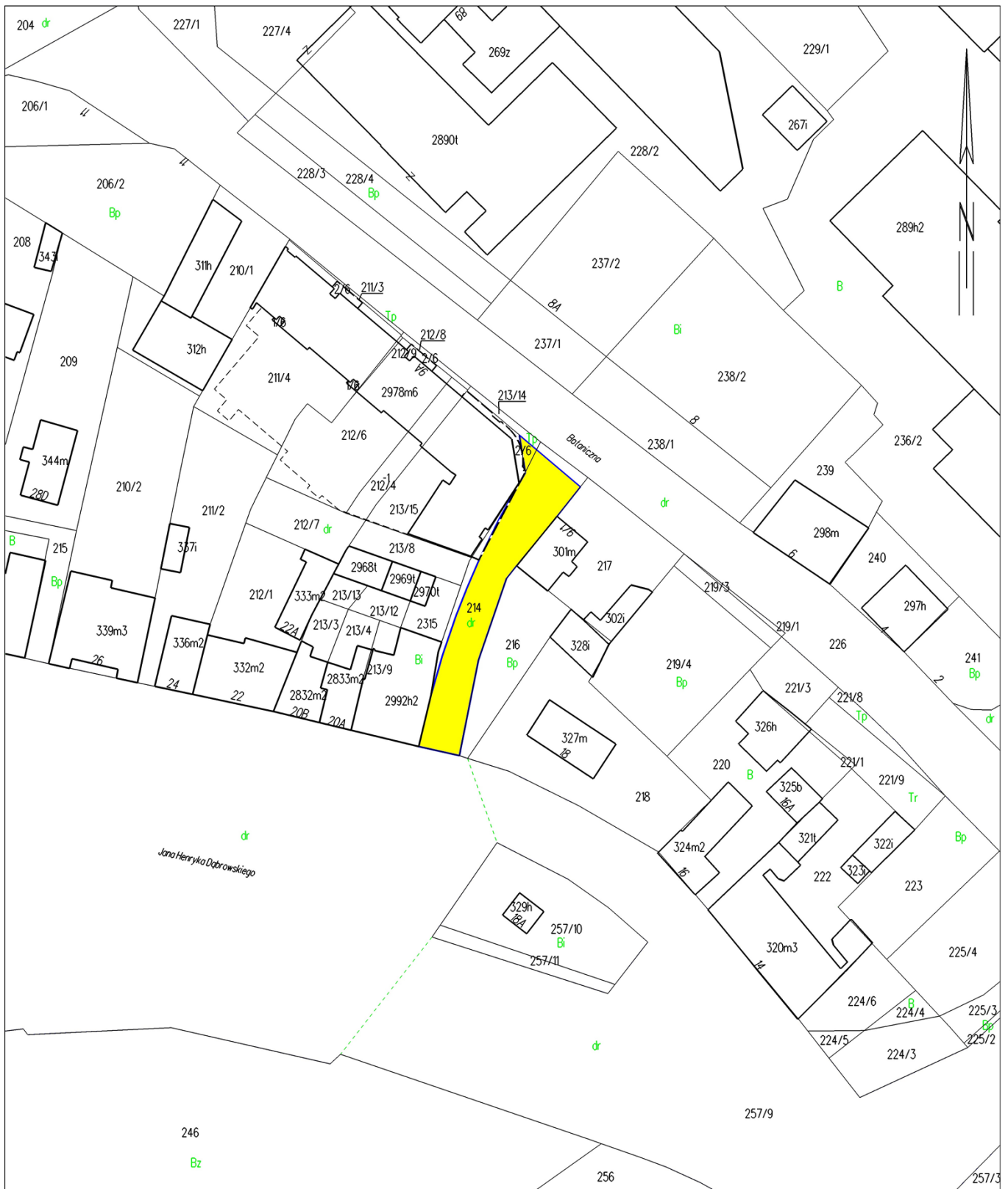
§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Mariusz Krzysztof Gromko

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2232 oraz z 2018 r. poz. 130.

Załącznik do Uchwały Nr
Rady Miasta Białystok
z dnia.....2018 r.

UZASADNIENIE

Proponowana do nazwania ulica położona jest w obrębie 11 – Śródmieście na częściach działek oznaczonych numerami geodezyjnymi: 213/14 i 214, stanowiących własność Gminy Białystok.

Obszar objęty jest ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr XIII/114/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 20 czerwca 2011 r. i oznaczony jest symbolem 4KD-D – ulica dojazdowa.

Propozycja nazwania imieniem Samuela Pisara ulicy, położonej obok posesji w której mieszkał, podyktowana jest chęcią uhonorowania wybitnego człowieka mało znanego w Białymstoku, a znanego na całym świecie.

Samuel Pisar – polsko-amerykański prawnik, działacz społeczny, obrońca praw człowieka, polityk i pisarz pochodzenia żydowskiego, założyciel i przewodniczący francuskiego oddziału Jad Waszem, a także Fundacji Pamięci Shoah.

Urodził się 18 marca 1929 r. w Białymstoku, w zamożnej rodzinie od lat związanej z naszym miastem. Ojciec Samuela – Dawid uczestniczył w przygotowaniach do obrony miasta przed hitlerowskim atakiem. Nie uległ namowom żony, a matki Samuela – Heleny pragnącej wyjechać z Europy. W dniu, w którym całą rodziną musieli opuścić swoją posesję na Dąbrowskiego 20 i przenieść się do powstającego właśnie getta, Samuel miał zaledwie dwanaście lat. Był więźniem obozów koncentracyjnych na Majdanku, w Auschwitz-Birkenau i Dachau. Uwolniony przez armię amerykańską na terenie Niemiec był jedynym ze swojej rodziny oraz jednym z najmłodszych więźniów ocalałych z Holocaustu. W wieku siedemnastu lat Samuel został odnaleziony przez rodzinę z Australii, która nie szczędziła wysiłków by powoli zaczął układać sobie życie. Studiował prawo w Melbourne, a następnie podjął studia w USA i Paryżu. W 1956 r. objął stanowisko doradcy generalnego UNESCO w Paryżu, a w 1960 r. dołączył do grupy doradców Johana Kennedy'ego w Waszyngtonie. W 1962 r. otworzył własne biuro adwokackie w Paryżu. Angażował się w działania na rzecz uwolnienia dysydentów politycznych oraz rozwoju stosunków gospodarczych i kulturalnych z Europą Wschodnią, Rosją i Chinami. W 1973 r. nominowany był do Pokojowej Nagrody Nobla.

Wśród licznych odznaczeń, którymi był uhonorowany wymienić należy nagrodę Elie Wiesela, Francuską Legię Honorową, Krzyż Komandorski Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej oraz Orderu Australii.

Samuel Pisar robiąc międzynarodową karierę adwokacką nie zapomniał jednak o tym, przez co przeszedł. Piętno Holocaustu dawało o sobie znać. Spisał swoje wspomnienia w książce „Z krwi i nadziei” przetłumaczonej na 20 języków. Napisał również swą wersję kadiszu – żydowskiej modlitwy za zmarłych, którą zatytułował „A Dialogue with God”.

W trakcie swego życia odwiedzał parokrotnie rodzinne miasto. Po raz pierwszy pojawił się na Dąbrowskiego 20 w 1961 r., jednak nie był w stanie wejść do swojego mieszkania, rany były zbyt głębokie.

Zmarł 27 lipca 2015 r. w Nowym Jorku, mając 86 lat.

W związku z powyższym, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.